

CUPRINS

<i>Ce este televiziunea?</i>	7
1. REALITATEA TELEVIZATĂ – REALITATEA TELEVIZUALĂ	
1.1. Caracteristici ale mesajului audiovizual	9
1.2. Filmarea	11
1.3. Planul	12
2. FUNCȚIILE CANALULUI AUDIOVIZUAL	
2.1. Funcția de informare	15
2.2. Funcția educativ-formativă	16
2.3. Funcția de divertisment	22
3. DISFUNCȚIILE CANALULUI AUDIOVIZUAL	
3.1. Efemeritatea mesajului	24
3.2. Cronofagia	25
3.3. Telerecepția în exces	26
3.4. Cultura mediatică	27
3.5. False vedete, false evenimente	27
3.6. Fenomenul manipulării	28
3.7. Persuasiunea	29
3.8. Dezinformarea	29
3.9. Televiziunea este un canal scump	30
4. JURNALUL ȘI COMPONENTELE SALE: ȘTIREA, REPORTAJUL, COMENTARIUL DIN OFF	
4.1. Jurnalul de știri	31
4.1.1. Tipuri de jurnal	32
4.1.2. Jurnalul în grila de programe	33

4.1.3. Echipa jurnalului	34	
4.1.3.1. Echipa redacțională	34	
4.1.3.2. Echipa tehnică	36	
4.1.4. Componentele jurnalului	38	
4.1.4.1. Știrea	38	
4.1.5. Rolul prezentatorului în jurnalul TV	40	
4.2. Reportajul	49	
4.3. Sursele	51	
5. ARTA SINCRONULUI: INTERVIU, STAND-UP, TRANSMISIE ÎN DIRECT		
5.1. Interviu	55	
5.2. Reportajul	62	
5.2.1. Clasificarea reportajelor	63	
5.3. Documentarul TV	67	
5.4. Ancheta TV	69	
6. CARACTERISTICILE MESAJULUI TELEVIZAT		
6.1. Cantitatea mesajului	71	
6.2. Capacitatea de cuprindere și de penetrare a mesajului televizat	72	
6.3. Viteza de transmitere (circulație) a mesajului	73	
6.4. Forța de impact a mesajului audiovizual	74	
7. PUBLIC ȘI PUBLICURI	77	
8. MONITORIZAREA TV	79	
9. CARACTERISTICILE UNOR POSTURI DE TELEVIZIUNE		89
Glosar de termeni	95	
Anexă	98	
Bibliografie	101	

© Editura Fundației *România de Măine*, 2008

Editură acreditată de *Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului*
prin *Consiliul Național al Cercetării Științifice*
din *Învățământul Superior*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BEJAN, SORIN

Inițiere în televiziune/ Sorin Bejan. – București:
Editura Fundației *România de Măine*, 2008.

ISBN 978-973-163-137-0

364.65

Reproducerea integrală sau fragmentară, prin orice formă
și prin orice mijloace tehnice, este strict interzisă
și se pedepsește conform legii.

Răspunderea pentru conținutul și originalitatea textului
revine exclusiv autorului/autorilor.

Ce este televiziunea?

Televiziunea înseamnă transmiterea unui mesaj prin imagine și sunet. Este revelația secolului al XX-lea, un rezultat spectaculos al dezvoltării tehnologiei.

Televiziunea conține elemente originare din fotografie, cinematografie și teatru, dar și-a dezvoltat propria autonomie. Astfel, în zilele noastre, televiziunea și-a extins influențele în celelalte media, datorită puterii sale, pentru că este canalul cel mai complex de transmitere a informației. Prin formele pe care le îmbracă, de la știre la reclamă, televiziunea se adresează tuturor simțurilor. Are cea mai mare putere de comunicare și eficacitate net superioară celorlalte medii de comunicare.

Televiziunea înseamnă, în primul rând, imagine iar elementul cheie este camera de luat vederi. Într-o cameră de televiziune monocromatică, adică alb-negru, lumina trece printr-o lentilă și formează o imagine pe un strat de substanță chimică fotosensibilă din interiorul unui tub cu raze catodice numit videocaptor. Acolo unde imaginea este luminoasă, conductivitatea electrică a stratului crește. Un fascicul de electroni scanează acest strat, linie cu linie, și creează un flux de electroni sau curent, care variază cu luminozitatea imaginii pe fiecare parte a stratului. La o cameră color lumina este descompusă în cele trei componente cromatice primare – roșu, verde și albastru –, care sunt apoi separate pentru a forma imagini colorate pe cele trei tuburi videocaptoare. Cele trei semnale separate de culoare, împreună cu informațiile referitoare la intensitate, sunt apoi transmise unui receptor și reconstituite de acesta. La camerele

video moderne, această metodă de scanare s-a înlocuit cu utilizarea unor circuite cu cuplaj de sarcină (CCD-uri), șiruri de mii de fotocelule gravate pe un cip. Curenții produși de fiecare fotocelulă variază cu lumina incidentă, iar informația poate fi citită și înregistrată pe caseta video, imaginea fiind reconstruită din pixeli individuali.

Informația vizuală transmisă de camera video este transformată în semnal, care ajunge în televizoare prin antenă sau cablu. În lume există diverse sisteme de codare a semnalului, în funcție de aria geografică.

Televiziunea creează realitatea televizuală. Oamenii au ajuns să spună „Există pentru că am văzut cu ochii mei la televizor”, fără să se gândească la diferența dintre realitatea propriu-zisă și imaginile transmise la televizor. Astfel, trăiesc o realitate prezentată și selectată de comunicator.

Puterea televiziunii este dovedită și prin fenomenul de **interactivitate** pe care l-a creat și îl folosește în numeroase programe.

Vânzarea unor produse prin sistemul televoting a devenit o practică din ce în ce mai folosită, pentru că exploatează comoditatea și dependența de televizor a consumatorilor. Emisiunile în direct cu sistem televoting realizează legătura dintre telespectator și realizatorii unui program, telespectatorul se transformă în participant direct în emisiunea preferată.